

vilde derfor mene, at ogsaa Løt var der et Hensyn at tage, ogsaa her burde Finansministeren stilles saaledes, at han kunde sige: Det Stykke ligger som Dyrehave, og det skal fremdeles ligge som saadan.

Jeg vil nævne en anden Skov, Tisvilde Hegn. Mellem den egentlige Skov og Kattegat ligger en Strimmel Strandbred. Af saadanne har vi nu ikke ret mange tilbage, de fleste er indtagne som Byggegrunde, saaledes at man slet ikke kan komme ud til Havet ved den sjællandske Kyst af Kattegat og Sundet. Jeg vilde finde det ganske urimeligt, om den Strimmel Jord skulde sættes til en saadan Værdi til Grundskyld, som man kunde udbringe den til, hvis man solgte den til Byggegrunde. Det vilde jeg mene ikke vilde være at tage Hensyn til Almenvellet, tværtimod.

Det er et Spørgsmaal, jeg synes, vi maa overveje. Jeg skal nævne endnu en Ting. Efterhaanden som Fiskernes Stejlepladser — de Pladser, hvor de tørrer deres Garn — kommer til at ligge midt i Villakvarterer, hvor Grundpriserne stiger mere og mere — jeg ved et Tilfælde, hvor en Stejleplads ligger midt imellem Villahaver til 10 Kr. pr. Kvadratalen — er det Overvejelse værd, om man skal sætte disse Stejlepladser, som hører med til Fiskernes Næringsvej, til f. Eks. 10 Kr. pr. Kvadratalen. Der er ingen Tvivl om, at hvis en saadan Stejleplads, som ligger midt imellem Villahaver, kommer ud i Handelen, vil man kunne faa det samme eller noget lignende for den, som man faar for Villahaver. Jeg vilde synes, at det i alt Fald var værd at overveje, om man ikke her burde tage et Hensyn til, at Fiskerne paa de paagældende Steder ved saadan Ansættelse vilde faa Driftsudgifter, der laa betydeligt over, hvad de har andre Steder, hvilke forøgede Driftsudgifter de vilde faa, uden at de vedkommende selv kan gøre ved, at de bliver saa høje.

Naar man i Lovforslaget overhovedet er kommet ind paa at give Finansministeren Bemyndigelse til at indrømme velgørende Stiftelser og andre Institutioner med almennyttigt Formaal hel eller delvis Fritagelse for Grundskyld, synes jeg, at det, jeg her har fremsat, ikke i Principet er i Strid med Lovforslaget. Jeg venter derfor Vel-

willie fra Ministerens Side, naar saadanne Spørgsmaal kommer til Drøftelse.

Et saadant Spørgsmaal, som, om man skal have 5-aarige almindelige Vurderinger eller 3-aarige, som vi nu har, er noget, man kan drøfte, det ændrer ikke Lovforslagets Principper. Jeg vilde dog synes, at Øjeblikket og den Tid, der er gaaet umiddelbart forud, hvor Priserne har svinget saa stærkt, nærmest opfordrer til ikke at have for langvarige Mellemløb mellem de almindelige Vurderinger. Men det bliver et Skøn over, hvad der er rimeligt, om de Udgifter, der er forbundne med de almindelige Vurderinger, maaske er saa store, at man maa tage rimeligt Hensyn dertil og derfor maa lave Perioderne noget længere, end man vilde, hvis man ikke behøvede at tage det Hensyn.

Her er i § 4 foreslaet, at man ikke skal have Omvurderinger, men Omfordelinger, medmindre Ejerne selv forlanger det, det synes jeg er rigtigt. Det er ganske urimeligt, at de Salg, Udstykninger o. s. v., der finder Sted i Løbet af Perioden, skal staa til en anden Værdi; enten højere eller lavere, end Værdien var ved den almindelige Vurdering. Derfor er jeg glad ved Bestemmelsen om, at man ikke skal have Omvurdering ved Udstykning af Ejendomme eller Forandringer af disse, men blot ved Fordelinger, som vi har i Ejendomsskyldloven.

Naar man diskuterer Skatter og skal gennemføre Skattelove, rejser der sig altid det Spørgsmaal, hvorledes den nye Skat vil komme til at fordele sig mellem de forskellige, der skal betale den. Det er et meget vigtigt Spørgsmaal; vi hørte ogsaa, at Venstres Ordfører (Pinholt) var stærkt inde paa, at det, der navnlig interesserede ham, var, hvor meget Byerne og hvor meget Landet skulde betale. Jeg ved ikke, om det spiller saa stor en Rolle, naar man har det Standpunkt, som det ærede Medlem ogsaa havde, at man skal have lige Skat for lige Jord; jeg troede egentlig, at Spørgsmaalet om, hvorledes Skatten fordelte sig for de forskellige Dele af Landet, da ikke var det, som det særlig kom an paa, naar man blot naaede det retfærdige Resultat: lige Skat for lige Jord. Men jeg forstod paa Venstres Ordfører,